

Arrest

nr. 318 405 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. RICHIR verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1997.

1.2. Verzoeker dient op 21 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 5 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 juni 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye clan, subclan Wa'adaan te behoren. U bent moslim van de soennitische stekking. U bent geboren op (...) januari 1997 in het dorp Jaran in het district Afgoye van het Lower Shabelle gebied waar u uw hele leven woonde.

U kreeg thuis scholing van uw oom aan moederszijde en ging voltijds naar de Koranschool. U studeerde af van de Koranschool in 2020. Daarnaast hielp u uw vader met zijn werk aan de waterput. Samen voorzagen jullie in het onderhoud van de waterput en de verkoop van water aan de dorpingen.

Op maandag 19 juli 2021 ging u samen met uw vader naar de moskee voor het magreb gebed. Onderweg werd uw vader om onbekende redenen doodgeschoten door leden van Al Shabaab. Woensdag hernam u het werk aan de waterput en kreeg u in de namiddag telefoon van een onbekende die u vertelde dat uw vader werd gedood omdat hij weigerde gif in de waterput te doen. Later kreeg u bezoek van Al Shabaab-strijder S. S. Hij dwong u om de waterput te vergiftigen om zo soldaten van AMISOM te doden. Uit angst om hetzelfde lot als uw vader te ondergaan nam u de taak aan. Diezelfde avond besprak u de gebeurtenis met uw moeder die u adviseerde om naar haar vriendin A. te gaan in het dorp Ris. Zij zou u helpen om Somalië te verlaten. Woensdagnacht vertrok u ongezien richting Ris. Op vrijdag 23 juli 2021 vertrok u samen met A. naar Mogadishu, waar A. zij u in contact bracht met de smokkelaar. U verbleef vijf dagen, telkens op een andere plek, in Mogadishu.

Op 28 juli 2021 verliet u Somalië met het vliegtuig met behulp van een vals paspoort richting Turkije en Griekenland. Vanuit Griekenland kwam u met het vliegtuig met behulp van een vals paspoort naar een plek dichtbij België. U kwam aan op 20 september 2021 in België waar u op 21 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u weigerde hun gif in uw waterput te doen en als ongelovige beschuldigd te worden omdat u in het buitenland hebt verbleven.

Ter staving van uw asielmotieven legt u geen documenten neer. Op 23 april 2024 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u weigerde hun gif in uw waterput te doen en als ongelovige beschuldigd te worden omdat u in het buitenland hebt verbleven (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 05.04.2024, hierna CGVS, p.17).

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 4 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op basis van bovenvermeld onderzoek werd met een redelijke wetenschappelijke zekerheid vastgesteld dat u op datum van 28 oktober 2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is. De medische test toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent. Hoewel gebleken is dat u minstens zeven jaar ouder bent dan hetgeen u bij aanvang beweerde, blijft u ook tijdens uw onderhoud op het CGVS vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaring betreffende uw leeftijd (CGVS, p.4). Daarbovenop verklaart u dat uw moeder bij uw aankomst in België in het jaar 2021

ongeveer 36 jaar oud was (zie fiche NBMV d.d. 21/09/2021). Dit betekent dat zij op het moment van uw geboorte om en bij de twaalf jaar zou geweest zijn. Daarnaast verklaart u in 2020 te zijn afgestudeerd van de Koranschool (CGVS, p.7), wat betekent dat u op dat moment drieëntwintig jaar was. Uw verklaringen hieromtrent zijn dus geheel niet aannemelijk.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoeft en daardoor geen zicht geeft op de laatste zeven jaar van uw leven, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Vervolgens is het ook niet aannemelijk dat Al Shabaab u zou uitgekozen hebben om de waterput te vergiftigen. Uw verklaring dat er geen andere waterput in het dorp bestond volstaat niet (CGVS, p.21). U gevraagd naar de redenen waarom Al Shabaab u voor dergelijke opdracht in vertrouwen zou nemen kan u enkel verklaren dat Al Shabaab mensen niet hoefde te vertrouwen omdat mensen taken vervulden uit angst voor Al Shabaab en dat zij enkel streefden naar hun doelwit behalen (CGVS, p.21). Echter verklaarde u eerder in het persoonlijk onderhoud dat Al Shabaab zeer recent uw vader had gedood, hetgeen u net nog extra onbetrouwbaar maakte in verband met het al dan niet verklikken van hun plannen (CGVS, p.21). Daarnaast verklaarde u dat u en uw familie haaks stonden tegenover Al Shabaab, zelfs zo ver gaande dat u sprak over haten (CGVS, p.13). U wilde niet meedoen met Al Shabaab, zich niet bij hen aansluiten en niemand doden of problemen geven, aangezien dan ook u en uw familie schuldig bevonden zullen worden, aldus uw verklaringen (CGVS, p.22). Door iemand als u die op geen enkele manier in de greep zit van of loyaal is aan Al Shabaab in te zetten voor een dergelijke opdracht, was het risico dat de Burundese en Somalische soldaten zouden ingelicht worden over hun plannen zeer groot. Na deze gebeurtenis bracht u namelijk ook meteen uw moeder op de hoogte, die op haar beurt zelf de soldaten op de hoogte had kunnen brengen, zeker na de dood van haar echtgenoot door de terreurorganisatie die nu ook haar zoon bedreigde (CGVS, p.16). Zo bevestigt u zelf het punt dat u een onbetrouwbare rekrut bent, gezien u onmiddellijk besloot om uw moeder op de hoogte te brengen van het verzoek van Al Shabaab (CGVS, p.16). Het is dan ook zeer bedenkelijk dat Al Shabaab u niet in de gaten hield (CGVS, p.25). Al Shabaab had namelijk twee dagen daarvoor nog maar uw vader doodgeschoten. Diezelfde woensdag had S. S. u nog maar benaderd in verband met uw opdracht (CGVS, p.16-17). Dat Al Shabaab u zonder meer vertrouwde met zo'n belangrijke opdracht, louter omdat u akkoord ging met het vergiftigen van de waterput is dan ook allerm minst geloofwaardig en geen afdoende verklaring (CGVS, p.25).

Er kunnen ook een heleboel vragen gesteld worden rond uw ontsnapping uit Jaran. Aan het begin van uw onderhoud verklaarde u dat zowel de overheid als Al Shabaab niet de volledige controle had over het dorp, maar dat Al Shabaab wel veel krachtiger was. Al Shabaab kwam dag en nacht naar het dorp, konden iedereen meenemen die ze wilden en patrouilleerden in de straten met geweren (CGVS, p.12). S. S. had u net deze belangrijke opdracht gegeven tot vergiftiging van uw waterput amper twee dagen nadat uw vader door Al Shabaab werd gedood. Het is in die zin erg opmerkelijk dat Al Shabaab die nacht niet nauwlettend u of het dorp in de gaten hield en dat u ongezien uit Jaran kon vertrekken. De ernst van de situatie en de betrouwbaarheid van uw profiel staan hier haaks op. Dat Al Shabaab u niet in de gaten hield omdat u akkoord ging met het vergiftigen van de waterput is geen afdoende verklaring en kan niet overtuigen (CGVS, p.25).

Uw verklaringen over de omstandigheden waarop Al Shabaab van u verwachtte de waterput te vergiftigen zijn bijzonder vaag en oppervlakkig. U verklaart dat Al Shabaab u op woensdag benaderde met de instructie de put op vrijdag te vergiftigen. Hoe laat u de put moest vergiftigen of verdere specifieke instructies ontbreken echter (CGVS, p.22). Rekening houdend met het feit dat een afwijkende timing het doel van Al Shabaab zou hypothekeren doordat burgers reeds voor de soldaten van het vergiftigde water zouden drinken, zijn dit toch vreemde vaststellingen. Waarom Al Shabaab niet zelf de put vergiftigde komt volgens u omdat zij bang waren voor de AMISOM-soldaten die ook in het dorp aanwezig waren. Dat Al Shabaab-leden niet zelf de waterput zouden vergiftigen uit angst in contact te komen met soldaten is weinig aannemelijk daar ze zich incognito kunnen verplaatsen en ook u konden aanspreken aan de waterput (CGVS, p.13,16,22).

Verder is het opmerkelijk dat Al Shabaab geen rekening zou houden met het lot van honderden onschuldige burgers, want ook nadat de soldaten al van het water zouden drinken, zou de waterput uiteraard vergiftigd blijven (CGVS, p.21).

Voorts is het vreemd dat Al Shabaab uw familie niet meer zou contacteren na uw ontsnapping uit Jaran. Volgens uw verklaringen contacteerden zij uw moeder niet omdat u namelijk nog één dag had om de taak uit te voeren en zij zich geen vragen stelden bij het feit dat u zelf de waterput niet openhield (CGVS, p.25-26). Deze uitleg kan echter geen verschoning bieden. Indien Al Shabaab zou komen vragen naar uw verblijf zou uw moeder verklaren dat u verdwenen was en dat zij niet op de hoogte was van uw verblijfplaats (CGVS, p.26). U heeft echter geen informatie meer over uw familie ondanks dat Al Shabaab dreigde hen te doden indien u hun plan deed falen, hetgeen u dus deed (CGVS, p.8,24). Dat u niet naar dergelijke informatie kan informeren bij uw familie in Somalië, omdat u onderweg naar België uw gsm kwijtraakte is evenwel niet voldoende. U stelt wel degelijk een gsm te hebben gehad in Somalië en onderweg naar Europa, waaruit valt af te leiden dat er netwerken beschikbaar waren en u gepland had uw familie te contacteren. Dat u het nummer van uw familie niet heeft gememoriseerd of ergens opschreef bij uw vertrek uit Somalië is evenmin aannemelijk (CGVS, p.8).

De opmerkingen van uw advocaat zijn niet in staat voorgaande vaststellingen en beoordeling te wijzigen (CGVS, p.29). Uw raadvrouw merkt op dat er vragen gesteld werden bij de motivatie van Al Shabaab om u aan te stellen om de waterput te vergiftigen. Volgens haar kunnen er extra vragen gesteld worden hieromtrent, omdat het misschien over technische elementen gaat. U kreeg echter tijdens het onderhoud meerdere malen de kans om op verschillende manieren aannemelijk te maken waarom u geschikt was voor de opdracht, hetgeen u nalaat te doen (CGVS, p.29). Verder haalt zij aan dat er niet getoetst is of de waterput nog in het bezit is van de familie, iets wat niet aan bod is gekomen in verband met de huidige vrees (CGVS, p.29). Het vertrouwen van Al Shabaab in u als opdrachtvolbrenger, louter omdat u direct akkoord ging met de opdracht, is eerder al aangetoond als onaannemelijk. Dat u alleen bent vertrokken en momenteel geen contact meer hebt met uw familie is valt onder dezelfde noemer en is niet in staat om het bovengenoemde te wijzigen (CGVS, p.29). De pertinente vaststellingen omtrent uw aangemeten leeftijd, uw inconsistente verklaringen, uw houding en die van Al Shabaab blijven overeind waardoor de ongeloofwaardigheid van uw aangemeten vrees evenzeer onaangeroerd blijft.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 23 april 2024, dient te worden vastgesteld dat deze geen wijziging in voorgaande beoordeling kan betekenen.

Deze opmerkingen betreffen enkel een verduidelijking over uw geboortemaand, waarvan voorgaand al werd opgemerkt dat dit niet uw werkelijke geboortedatum is en de correcte schrijfwijze van het dorp Ballow in plaats van Bulalow (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op https://www.refworld.org/_type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower

Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967 en van de artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen (hierna: de Kwalificatierichtlijn).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“1.

Om te beginnen verwijt verweerder verzoeker dat hij valse verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd.

Zoals hij in zijn persoonlijk onderhoud (NPO, p. 4) uiteenzette, had verzoeker niet opzettelijk gelogen. Hij was niet in een ziekenhuis geboren, aangezien dat er in zijn dorp niet was, en er was geen geldige geboorteakte voor hem opgemaakt. Hij gaf de leeftijd op die hij volgens zijn moeder had.

Als je geen geboorteakte of identiteitsbewijs of wat dan ook hebt, is het normaal om af te gaan op de leeftijd die je ouders hebben opgegeven. Wie weet het anders beter?

Ervan uitgaande dat verzoeker in 1997 is geboren en niet in 2005 zoals hij beweert, acht verweerder het onwaarschijnlijk dat verzoekers moeder 12 jaar oud was ten tijde van zijn geboorte (aangezien hij verklaarde dat zij ongeveer 36 jaar oud was toen hij in 2021 in België aankwam) en dat verzoeker op 23-jarige leeftijd afstudeerde aan de Koranschool (aangezien hij verklaarde dat hij tot 2020 naar de Koranschool ging).

Integendeel, deze verklaringen tonen de goede trouw van de aanvrager aan (en mogelijk de waarachtigheid van zijn opgegeven leeftijd, ondanks de bottest).

Het is namelijk logisch en aannemelijk dat als hij in 2005 is geboren, zijn moeder in 2021 36 jaar zou zijn geweest, en dus 20 jaar oud ten tijde van zijn geboorte, en dat hij tot 2020 naar de madrassa zou zijn gegaan, dus tot zijn 15e jaar.

Om uit een dergelijke situatie de conclusie te trekken dat verzoeker niet volledig meewerkt aan zijn verzoek om internationale bescherming en dat zijn verklaringen over zijn leeftijd de algehele geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging ondermijnen, is wat licht.

Hoewel de bottest de maatstaf voor de verweerder blijft, moet hij in gevallen als deze toch voorzichtig zijn.

2.

Over de hele linie moet de indrukwekkende rijkdom en mate van precisie en detail van de verklaringen van de eiser tijdens zijn persoonlijk onderhoud worden benadrukt. Dit geldt voor elk punt van zijn relaas: zijn afkomst, het beheer van de waterput door zijn vader, de gebeurtenissen die zich op bepaalde momenten in Somalië hebben voorgedaan (bijvoorbeeld de droogte, veiligheidsincidenten), zijn reisroute en de beschrijving van Mogadishu, en uiteraard de gebeurtenissen die tot zijn vlucht hebben geleid.

Bovendien betwist verweerder niet verzoekers afkomst en het feit dat zijn vader de beheerder van de waterput was. Dit zijn in de ogen van verweerder uiterst belangrijke elementen bij de behandeling van Somalische zaken, en het zijn ook cruciale elementen bij verzoekers vrees voor vervolging. Verweerder leek er echter volledig aan voorbij te gaan en de kwaliteit van verzoekers verklaringen niet te beoordelen.

Het door verweerder betwiste punt was de modus operandi van Al-Shabaab. Bij lezing van het bestreden besluit lijkt verweerder niet te kunnen aanvaarden dat de modus operandi van Al-Shabaab in casu niet in alle opzichten overeenstemt met de modus operandi die hij als gebruikelijk beschouwt en die hij heeft afgeleid uit

zijn eigen onderzoek en uit de algemene informatie waarover hij beschikt. Het lijkt vast te zitten aan één manier van werken. In het onderhavige geval kan echter niet worden ontkend dat wat verzoekster uitlegt verre van ongeloofwaardig of betekenisloos is.

Integendeel, de elementen en verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft gegeven, zijn volledig plausibel en dermate oprecht, emotioneel en gedetailleerd dat het moeilijk te begrijpen is hoe verweerder ze als niet geloofwaardig en dus ongegrond kan beschouwen.

3.

In het bijzonder stelt verweerder vier elementen ter discussie.

Elk van de vragen van verweerder vindt een gemotiveerde en, nogmaals, gedetailleerde verklaring in de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd.

4.

In de eerste plaats trok verweerder de beslissing van Al-Shabaab in twijfel om verzoeker uit te kiezen om de put te vergiften.

Zij begreep niet waarom Al-Shabaab verzoeker had uitgekozen, terwijl hij en zijn familie tegen Al-Shabaab en haar ideologie waren. En het heeft daaruit afgeleid - het is niet duidelijk hoe - dat verzoeker openlijk uiting heeft gegeven aan zijn verzet tegen Al-Shabaab.

Verzoeker heeft weliswaar tegen verweerder gezegd dat hij Al-Shabaab haatte, dat het slechte mensen waren die mensen doodden (NPO, p. 13) en hij heeft positief geantwoord toen verweerder hem vroeg of hij en zijn familie lijnrecht tegenover Al-Shabaab stonden (NPO, p. 21). Tijdens het persoonlijke onderhoud heeft verzoeker echter op geen enkel moment gezegd dat hij dit tegen Al-Shabaab had gezegd.

Gezien de heersende angst voor Al-Shabaab in Somalië staat bovendien vast dat niemand naar hem toe komt en hem simpelweg vertelt dat zijn ideologie verkeerd is.

Verweerder trekt de keuze van Al-Shabaab voor verzoeker dus ten onrechte in twijfel op grond dat hij onbetrouwbaar en niet loyaal is.

5.

In de tweede plaats betwist verweerder verzoekers vlucht uit zijn dorp.

Zij begreep niet hoe hij had kunnen vluchten, terwijl enerzijds Al-Shabaab in zijn dorp aanwezig was en anderzijds hij onder toezicht had moeten staan omdat hij hem een missie had toevertrouwd.

Verzoeker heeft echter aangegeven dat Al-Shabaab niet in zijn dorp aanwezig was. Aanvankelijk zei hij immers dat hij dag en nacht naar het dorp kwam (NPO, p. 13). Later legde hij echter uit dat hij niet elke nacht kwam en dat de nacht dat hij vertrok, hij er niet was (NPO, p. 25).

Verzoeker heeft ook duidelijk uitgelegd dat hij, aangezien hij de hem door Al-Shabaab toevertrouwde missie had aanvaard, en gezien wat hij zijn angst had aangedaan na zijn weigering, hem niet zou controleren (NPO, p. 25).

Al-Shabaab had immers geen reden om verzoeker te controleren, aangezien hij de opdracht had aanvaard. Het zou geen tijd verliezen om verzoeker te controleren. Alleen als verzoeker zijn missie niet had uitgevoerd, zou hij zijn gecontroleerd en/of gezocht. En als dat was gebeurd, wist Al-Shabaab heel goed dat het verzoeker zou hebben gevonden en gedood, zoals het over het algemeen doet met het oog op zijn overheersende macht. Dit is bovendien de reden waarom verzoeker is gevlucht.

Verweerder heeft dus ten onrechte het vermogen van verzoeker om te vluchten in twijfel getrokken.

6.

Ten derde was verweerder verbaasd dat Al-Shabaab verzoeker geen verdere instructies had gegeven om zijn opdracht, het vergiften van de put, uit te voeren.

Uit de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 25) blijkt echter duidelijk dat Al-Shabaab verzoeker had gezegd dat hij het gif de volgende dag (de dag waarop hij hem kwam zoeken), in de namiddag, in de put moest gieten, voordat de Burundese soldaten zouden komen helpen. Het is moeilijk te begrijpen welke verdere tijdsinstructies verweerder wilde. Verzoeker gaf de dag en het tijdstip. Aangezien de put centraal ligt in het dorp, aangezien de dorpingen daar hun water komen halen, weet iedereen hoe laat

de soldaten zich komen bedienen. Met deze indicatie wist verzoeker kennelijk wanneer hij moest handelen en Al-Shabaab kon verwachten dat verzoeker dat wist.

Bovendien begreep verweerder niet waarom Al-Shabaab de put zelf niet had vergiftigd.

Verzoeker heeft duidelijk verklaard (NPO, p. 22) dat op de dag dat de soldaten kwamen, Al-Shabaab zich uit het dorp had teruggetrokken om hen niet te confronteren. Het is daarom logisch dat Al-Shabaab de put zelf niet heeft vergiftigd.

Nogmaals, verweerders argument houdt geen stand tegenover de verklaringen van verzoeker in zijn persoonlijk onderhoud en zijn redenering is onduidelijk.

7.

Ten vierde vindt verweerder het vreemd dat Al-Shabaab na zijn vlucht geen contact heeft opgenomen met zijn familie.

Zodra verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming had ingediend, heeft hij verklaard dat hij niets meer van zijn familie vernam.

Hij beweerde dus niet dat Al-Shabaab geen contact met zijn familie had opgenomen, maar dat hij niet wist wat er van zijn familie was geworden, aangezien hij geen contact meer had.

Hij legde ook uit dat het gebrek aan nieuws van zijn familie hem grote zorgen baarde en dat hij dacht dat ze misschien gedood waren (NPO, p. 23).

Opnieuw trok de verdachte conclusies uit een misverstand en redeneerde hij te kwader trouw."

3. Aanvullende nota's

Verzoeker heeft op 20 november 2014, overeenkomstig artikel 36/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota overgemaakt, waarbij hij kopieën van foto's en de overlijdensakten van zijn moeder en broer neerlegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van d beslissingen in aanmerking kunnen

genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van problemen met Al-Shabaab omdat hij weigerde gif in de waterput van het dorp te doen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) er een leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd en hieruit blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij (i) hij 26,7 jaar oud met een standaarddeviatie van 2,5 jaar werd geschat; (ii) verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bleef vasthouden aan de door hem verstrekte geboortedatum; (iii) hij bij aankomst in België in 2021 verklaarde dat zijn moeder ongeveer 36 jaar oud was maar dit betekent dat zij bij zijn geboorte nog maar twaalf jaar oud was indien er rekening wordt gehouden met de leeftijd van verzoeker volgens de leeftijdstest en (iv) verzoeker verklaarde in 2020 te zijn afgestudeerd van de Koranschool terwijl hij volgens de leeftijdstest op dat moment al 23 jaar oud was;

(b) het onaannemelijk is dat Al-Shabaab verzoeker zou hebben uitgekozen om het gif in de waterput te doen, waarbij (i) gevraagd naar de redenen waarom Al-Shabaab hem voor een dergelijke opdracht in vertrouwen zou nemen, verzoeker enkel verklaarde dat Al-Shabaab mensen niet hoefde te vertrouwen omdat mensen taken vervulden uit angst voor Al-Shabaab en zij enkel hun doel wilden behalen, maar hij tijdens het persoonlijk onderhoud al had aangegeven dat Al-Shabaab zeer recent zijn vader had gedood, wat hem juist extra onbetrouwbaar maakte en er voor zou kunnen zorgen dat hij de plannen van Al-Shabaab verklikte; (ii) verzoeker verklaarde dat hij en zijn familie tegen Al-Shabaab waren en hij zelfs sprak over haten waaruit kan afgeleid worden dat hij iemand was die op geen enkele manier in de greep zat van of loyaal was aan Al-Shabaab waardoor het risico dat hij de Burundese en Somalische soldaten zou inlichten over de plannen van Al-Shabaab toch zeer groot was, zeker gelet op het feit dat hij zijn moeder direct op de hoogte bracht van wat er was gebeurd en zij op haar beurt de soldaten had kunnen waarschuwen; (iii) verzoeker zelf bevestigde dat hij een onbetrouwbare rekrut was doordat hij zijn moeder onmiddellijk op de hoogte bracht van het verzoek van Al-Shabaab en (iv) het vreemd is dat Al-Shabaab verzoeker niet in de gaten hield aangezien ze twee dagen daarvoor nog maar zijn vader hadden doodgeschoten;

(c) er vragen kunnen worden gesteld bij zijn ontsnapping uit Jaran, waarbij (i) verzoeker aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zowel de overheid als Al-Shabaab niet de volledige controle hadden over het dorp, maar dat Al-Shabaab wel krachtiger was en zij overdag en 's nachts naar het dorp kwamen en iedereen konden meenemen die ze wilden en zij ook patrouilleerden in de straten met geweren; (ii) het opmerkelijk is dat S. S. verzoeker de opdracht om het gif in de waterput te gooien twee dagen nadat zijn vader door Al-Shabaab werd gedood; (iii) het in die zin ook opvallend is dat Al-Shabaab verzoeker die nacht niet nauwlettend in het oog hield en hij ongezien uit Jaran kon vertrekken en (iv) de verklaring van verzoeker dat Al-Shabaab hem niet in de gaten hield omdat hij akkoord ging met het gif in de waterput te gooien, niet afdoende is;

(d) verzoekers verklaringen over de werkwijze van Al-Shabaab bijzonder vaag en oppervlakkig zijn, waarbij (i) verzoeker enkel de instructie kreeg om gif in de waterput te gooien en geen verdere instructies kreeg over hoe laat hij de put moest vergiftigen, wat opvallend is rekening houdend met het feit dat een slechte timing ervoor zou zorgen dat burgers eerst van het vergiftigde water zouden drinken en de soldaten gewaarschuwd zouden zijn; (ii) het weinig aannemelijk is dat leden van Al-Shabaab de waterput niet zelf zouden vergiftigen uit angst in contact te komen met AMISOM-soldaten aangezien ze zich incognito konden verplaatsen en verzoeker ook zonder problemen konden aanspreken bij de waterput en (iii) het opmerkelijk is dat Al-Shabaab geen rekening zou houden met het lot van honderden onschuldige burgers die niet meer van het water zouden kunnen drinken nadat het vergiftigd werd om de soldaten te doden;

(e) het vreemd is dat Al-Shabaab verzoekers familie niet meer zou contacteren na zijn ontsnapping uit Jaran, waarbij (i) volgens verzoekers verklaringen Al-Shabaab zijn moeder niet contacteerde omdat hij nog één dag had om zijn taak uit te voeren en Al-Shabaab zich geen vragen stelde bij het feit dat verzoeker de waterput niet openhield; (ii) verzoeker stelde geen informatie meer te hebben over zijn familie omdat hij onderweg naar België zijn gsm kwijtraakte, wat geen afdoende verklaring is aangezien hij verklaarde in Somalië en onderweg naar Europa wel een gsm te hebben gehad waaruit valt af te leiden dat er netwerken beschikbaar waren en verzoeker gepland had om zijn familie te contacteren en (iii) het onaannemelijk is dat verzoeker het telefoonnummer van zijn familie niet heeft vanbuiten geleerd of ergens opschreef bij zijn vertrek uit Somalië;

(f) de opmerkingen van verzoekers advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud niet in staat zijn voorgaande vaststellingen te wijzigen, waarbij (i) volgens verzoekers advocaat er meer vragen kunnen worden gesteld over de motivatie van Al-Shabaab om verzoeker aan te stellen om het gif in de waterput te gooien en het misschien over technische elementen gaat maar verzoeker meerdere malen de kans had om op

verschillende manieren aannemelijk te maken waarom hij geschikt was voor de opdracht en hij dit nagelaten heeft en (ii) zij aanhaalde dat er niet gevraagd werd of de waterput nog in het bezit is van de familie, iets wat niet aan bod is gekomen in verband met zijn aangehaalde vrees maar er op kan worden gewezen dat zijn relaas reeds ongeloofwaardig werd bevonden gelet op het feit dat zijn verklaringen over het vertrouwen van Al-Shabaab in hem als uitvoerder van de opdracht en het feit dat hij alleen zou zijn vertrokken en momenteel geen contact meer zou hebben met zijn familie, eerder al onaannemelijk werden bevonden en verzoeker ook inconsistente verklaringen aflegde over zijn leeftijd, zijn houding en de houding van Al-Shabaab;

(g) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud bovenstaande beoordeling niet kunnen wijzigen, waarbij (i) deze opmerkingen enkel een verduidelijking van zijn geboortemaand en de correcte schrijfwijze van het dorp Ballow betreffen en (ii) bij de geboortedatum kan worden opgemerkt dat dit niet zijn werkelijke geboortedatum betreft, gelet op het resultaat van de leeftijdtest.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 28 oktober 2021 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat zij op die datum evengoed 24,2 jaar oud was (zie, AD CGVS, "beslissing Dienst Voogdij"). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens acht jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker stelt de leeftijdtest die zijn minderjarigheid betwist in vraag. Hij stelt dat hij nooit een geboorteakte heeft gekregen en hij ook niet in het ziekenhuis is geboren. Hij volhardt dan ook in zijn verklaringen over zijn leeftijd en stelt dat hij volgens wat zijn moeder hem vertelde op (...) maart 2005 is geboren.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Daarnaast werd verzoeker gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit – waaronder zijn leeftijd – en de door hem bijgebrachte documenten. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op dit leeftijdsonderzoek (NPO, p. 4). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker louter vasthield aan de door hem opgegeven geboortedatum bij registratie, met name maart 2005 en dat hij aldus op het ogenblik van het onderhoud 19 jaar was. De Raad neemt aan dat geboortedata in Somalië niet hetzelfde belang innemen. Het gaat *in casu* echter om een zeer groot verschil tussen de vastgestelde minimumleeftijd en de opgegeven leeftijd, met name een verschil van acht jaar. De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen over aflegt, *quod non in casu*. Verder kan er ook opgemerkt worden dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelt dat: *"Daarbovenop verklaart u dat uw moeder bij uw aankomst in België in het jaar 2021 ongeveer 36 jaar oud was (zie fiche NBMV d.d. 21/09/2021). Dit betekent dat zij op het moment van uw geboorte om en bij de twaalf jaar zou geweest zijn. Daarnaast verklaart u in 2020 te zijn afgestudeerd van de Koranschool (CGVS, p.7), wat betekent dat u op dat moment drieëntwintig jaar was. Uw verklaringen hieromtrent zijn dus geheel niet aannemelijk."* Verzoeker stelt dat, indien er rekening wordt gehouden met de door hem verstrekte geboortedatum, namelijk maart 2005, zijn moeder in 2021 36 jaar oud zou zijn geweest en bij zijn geboorte 20 jaar oud en hij tot zijn 15e naar de Koranschool is geweest. De Raad wijst er echter op dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker minstens acht jaar ouder is dan de leeftijd die hij heeft opgegeven bij aankomst en de leeftijdsbepaling voor de Raad vaststaat. Hij kan dan ook niet naar zijn voorgehouden geboortedatum verwijzen om de vastgestelde onaannemelijke verklaringen over de leeftijd van zijn moeder bij zijn geboorte en de leeftijd waarop hij stopte met de Koranschool, te vergoelijken.

5.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *“Vervolgens is het ook niet aannemelijk dat Al Shabaab u zou uitgekozen hebben om de waterput te vergiftigen. Uw verklaring dat er geen andere waterput in het dorp bestond volstaat niet (CGVS, p.21). U gevraagd naar de redenen waarom Al Shabaab u voor dergelijke opdracht in vertrouwen zou nemen kan u enkel verklaren dat Al Shabaab mensen niet hoefde te vertrouwen omdat mensen taken vervulden uit angst voor Al Shabaab en dat zij enkel streefden naar hun doelwit behalen (CGVS, p.21). Echter verklaarde u eerder in het persoonlijk onderhoud dat Al Shabaab zeer recent uw vader had gedood, hetgeen u net nog extra onbetrouwbaar maakte in verband met het al dan niet verklikken van hun plannen (CGVS, p.21). Daarnaast verklaarde u dat u en uw familie haaks stonden tegenover Al Shabaab, zelfs zo ver gaande dat u sprak over haten (CGVS, p.13). U wilde niet meedoen met Al Shabaab, zich niet bij hen aansluiten en niemand doden of problemen geven, aangezien dan ook u en uw familie schuldig bevonden zullen worden, aldus uw verklaringen (CGVS, p.22). Door iemand als u die op geen enkele manier in de greep zit van of loyaal is aan Al Shabaab in te zetten voor een dergelijke opdracht, was het risico dat de Burundese en Somalische soldaten zouden ingelicht worden over hun plannen zeer groot. Na deze gebeurtenis bracht u namelijk ook meteen uw moeder op de hoogte, die op haar beurt zelf de soldaten op de hoogte had kunnen brengen, zeker na de dood van haar echtgenoot door de terreurorganisatie die nu ook haar zoon bedreigde (CGVS, p.16). Zo bevestigt u zelf het punt dat u een onbetrouwbare rekrut bent, gezien u onmiddellijk besloot om uw moeder op de hoogte te brengen van het verzoek van Al Shabaab (CGVS, p.16). Het is dan ook zeer bedenkelijk dat Al Shabaab u niet in de gaten hield (CGVS, p.25). Al Shabaab had namelijk twee dagen daarvoor nog maar uw vader doodgeschoten. Diezelfde woensdag had S. S. u nog maar benaderd in verband met uw opdracht (CGVS, p.16-17). Dat Al Shabaab u zonder meer vertrouwde met zo'n belangrijke opdracht, louter omdat u akkoord ging met het vergiftigen van de waterput is dan ook allerminst geloofwaardig en geen afdoende verklaring (CGVS, p.25).”*

Verzoeker stelt dat hij weliswaar tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat hij tegen Al-Shabaab was maar geeft hierbij aan dat hij nooit openlijk aan Al-Shabaab heeft laten weten dat hij niet aan hun kant stond. Zelfs indien verzoeker nooit openlijk heeft laten weten dat hij en zijn familie haaks tegenover Al-Shabaab stonden, kan worden verwacht dat Al-Shabaab minstens zouden aftasten of verzoeker een betrouwbare rekrut zou kunnen zijn. Dit geldt te meer, aangezien Al-Shabaab reeds eerder verzoekers vader hadden benaderd om de waterput te vervuilen, hetgeen hij weigerde en waarvoor hij werd vermoord door deze groepering (zie NPO, p. 15-17). Dat Al-Shabaab verzoeker zonder meer zouden beschouwen als een betrouwbare en loyale rekrut, amper enkele dagen nadat zij verzoekers vader vermoordden omdat deze weigerde in te gaan op hun verzoek, is uiterst onaannemelijk.

5.1.7. Wat betreft zijn ontsnapping uit zijn dorp, stelt verzoeker dat Al-Shabaab niet elke nacht aanwezig was in zijn dorp. Hij stelt dat, omdat hij zijn opdracht had aanvaard, ze hem niet gingen controleren. Alleen als hij zijn opdracht niet uitvoerde, zou hij gecontroleerd en/of gezocht worden. Volgens verzoeker wist Al-Shabaab heel goed dat ze hem, als hij zijn opdracht niet uitvoerde, zouden kunnen vinden en doden. De Raad wijst er echter op dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat Al-Shabaab overdag en 's nachts aanwezig waren in zijn dorp, zij overdag iedereen konden meenemen die zij wilden en 's avonds zelfs patrouilleerden in de straten met wapens (zie NPO, p. 12). In dit verband is het opmerkelijk dat verzoeker na zo'n belangrijke opdracht te hebben gekregen van Al-Shabaab zonder problemen zijn dorp kon verlaten. Door louter te stellen dat ze hem niet gingen controleren, omdat hij de opdracht aanvaard had, slaagt verzoeker er niet in zijn relaas over zijn ontsnapping uit zijn dorp aannemelijk te maken. Immers zoals in 4.1.6. al aangehaald kon verzoeker niet zonder meer beschouwd worden als een betrouwbare rekrut, waardoor er wel degelijk verwacht kan worden dat Al-Shabaab verzoeker in de gaten zouden houden, zodat ze zeker weten dat hij zijn opdracht uitvoert. Waar verzoeker nog stelt dat Al-Shabaab wist dat ze hem zouden vinden als hij zijn opdracht niet goed uitvoerde, kan er worden opgemerkt dat verzoeker er op een eenvoudige manier in slaagde uit de handen van Al-Shabaab te blijven, met name door zich te verschuilen bij een vriendin van zijn moeder, wat afbreuk doet aan zijn verklaring dat Al-Shabaab wist dat ze hem zouden vinden. Door verder louter te volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de beoordeling van de commissaris-generaal waar hij vaststelt dat: *“Er kunnen ook een heleboel vragen gesteld worden rond uw ontsnapping uit Jaran. Aan het begin van uw onderhoud verklaarde u dat zowel de overheid als Al Shabaab niet de volledige controle had over het dorp, maar dat Al Shabaab wel veel krachtiger was. Al Shabaab kwam dag en nacht naar het dorp, konden iedereen meenemen die ze wilden en patrouilleerden in de straten met geweren (CGVS, p.12). Sheik Salah had u net deze belangrijke opdracht gegeven tot vergiftiging van uw waterput amper twee dagen nadat uw vader door Al Shabaab werd gedood. Het is in die zin erg opmerkelijk dat Al Shabaab die nacht niet nauwlettend u of het dorp in de gaten hield en dat u ongezien uit Jaran kon vertrekken. De ernst van de situatie en de betrouwbaarheid van uw profiel staan hier haaks op. Dat Al Shabaab u niet in de gaten hield omdat u akkoord ging met het vergiftigen van de waterput is geen afdoende verklaring en kan niet overtuigen (CGVS, p.25).”*

5.1.8. Wat betreft de verklaringen omtrent de omstandigheden waarop Al-Shabaab van verzoeker verwachtte de waterput te vergiftigen en de werkwijze van Al-Shabaab, benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en

onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Door louter te volharden in zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat hij het gif de volgende dag in de put moest gooien en Al-Shabaab zich uit het dorp had teruggetrokken omdat ze een confrontatie met de AMISOM-soldaten wilden vermijden, brengt hij de vaststellingen van de commissaris-generaal niet aan het wankelen te brengen, noch werpt hij een nieuw licht op zijn zaak. Hij verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers dat Al-Shabaab krachtiger was dan de overheid (zie NPO, p. 12), waardoor het opmerkelijk zou zijn dat zij geen confrontatie zouden durven aangaan met de AMISOM-soldaten en daarom het dorp zouden hebben verlaten. Bovendien herhaalt de Raad dat verzoeker verklaarde dat Al-Shabaab zich *incognito* konden verplaatsen en verzoeker konden aanspreken aan de waterput. Aangezien zij aldus reeds tot in de nabijheid van de waterput konden geraken, is het des te ongeloofwaardig dat zij niet zelf zouden overgaan tot de vergiftiging van de waterput. Door verzoeker in te schakelen als tussenpersoon riskeerden zij dat hun plannen zouden worden verraden aan de soldaten, wat *in casu* ook is gebeurd.

5.1.9. Door verder louter te volharden in zijn verklaringen dienaangaande, slaagt verzoeker er niet in de gedane vaststellingen door de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen waar hij stelt dat: *“Voorts is het vreemd dat Al Shabaab uw familie niet meer zou contacteren na uw ontsnapping uit Jaran. Volgens uw verklaringen contacteerden zij uw moeder niet omdat u namelijk nog één dag had om de taak uit te voeren en zij zich geen vragen stelden bij het feit dat u zelf de waterput niet openhield (CGVS, p.25-26). Deze uitleg kan echter geen verschuiving bieden. Indien Al Shabaab zou komen vragen naar uw verblijf zou uw moeder verklaren dat u verdwenen was en dat zij niet op de hoogte was van uw verblijfplaats (CGVS, p.26). U heeft echter geen informatie meer over uw familie ondanks dat Al Shabaab dreigde hen te doden indien u hun plan deed falen, hetgeen u dus deed (CGVS, p.8,24). Dat u niet naar dergelijke informatie kan informeren bij uw familie in Somalië, omdat u onderweg naar België uw gsm kwijtraakte is evenwel niet voldoende. U stelt wel degelijk een gsm te hebben gehad in Somalië en onderweg naar Europa, waaruit valt af te leiden dat er netwerken beschikbaar waren en u gepland had uw familie te contacteren. Dat u het nummer van uw familie niet heeft gememoriseerd of ergens opschreef bij uw vertrek uit Somalië is evenmin aannemelijk (CGVS, p.8).”* Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt hierbij dat verzoeker wel degelijk stelde dat Al-Shabaab zijn familie niet contacteerden omdat hij nog één dag had om zijn taak uit te voeren. De *protection officer* vroeg immers of zijn moeder werd gecontacteerd door Al-Shabaab, waarop verzoeker repliceerde *“Nee. Het was nog niet de dag dat de taak zou uitgevoerd worden. Het was nog één dag”* (zie NPO, p. 25). Hij kan dan ook thans in zijn verzoekschrift niet voorhouden dat hij nooit beweerde dat Al-Shabaab geen contact had opgenomen met zijn familie.

5.1.10. Wat betreft de opmerkingen van de advocaat tijdens en na het persoonlijk onderhoud, stelt de commissaris-generaal op pertinente wijze vast dat: *“De opmerkingen van uw advocaat zijn niet in staat voorgaande vaststellingen en beoordeling te wijzigen (CGVS, p.29). Uw raadvrouw merkt op dat er vragen gesteld werden bij de motivatie van Al Shabaab om u aan te stellen om de waterput te vergiftigen. Volgens haar kunnen er extra vragen gesteld worden hieromtrent, omdat het misschien over technische elementen gaat. U kreeg echter tijdens het onderhoud meerdere malen de kans om op verschillende manieren aannemelijk te maken waarom u geschikt was voor de opdracht, hetgeen u nalaat te doen (CGVS, p.29). Verder haalt zij aan dat er niet getoetst is of de waterput nog in het bezit is van de familie, iets wat niet aan bod is gekomen in verband met de huidige vrees (CGVS, p.29). Het vertrouwen van Al Shabaab in u als opdrachtvolbrenger, louter omdat u direct akkoord ging met de opdracht, is eerder al aangetoond als onaannemelijk. Dat u alleen bent vertrokken en momenteel geen contact meer hebt met uw familie is valt onder dezelfde noemer en is niet in staat om het bovengenoemde te wijzigen (CGVS, p.29). De pertinente vaststellingen omtrent uw aangemeten leeftijd, uw inconsistente verklaringen, uw houding en die van Al Shabaab blijven overeind waardoor de ongeloofwaardigheid van uw aangemeten vrees evenzeer onaangeroerd blijft.*

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 23 april 2024, dient te worden vastgesteld dat deze geen wijziging in voorgaande beoordeling kan betekenen.

Deze opmerkingen betreffen enkel een verduidelijking over uw geboortemaand, waarvan voorgaand al werd opgemerkt dat dit niet uw werkelijke geboortedatum is en de correcte schrijfwijze van het dorp Ballow in plaats van Bulalow (zie administratief dossier).” Deze motieven die pertinent en draagkrachtig zijn en door verzoeker onbesproken worden gelaten, worden door de Raad bijgetreden.

5.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het

tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.12. Wat betreft de bij aanvullende nota neergelegde stukken, wijst de Raad erop dat de kopieën van de foto's niet meer tonen dan iets wat lijkt op een half afgebroken ronde constructie. Er kan geenszins worden afgeleid dat dit een waterput is, laat staan dat kan worden afgeleid dat dit de waterput van verzoekers familie zou zijn en dat deze zou zijn opgeblazen door Al-Shabaab. Bovendien kan aan privéfoto's slechts beperkte bewijswaarde worden gehecht, vanwege de mogelijkheid tot manipulatie of inscenering. Wat betreft de neergelegde fotokopieën van overlijdensakten van zijn moeder en broer, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker niet verduidelijkt hoe hij in het bezit van deze documenten is gekomen. Verder wijst de Raad erop dat het slechts kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kan worden nagegaan daar kopieën immers gemakkelijk met allerlei knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. De Raad merkt verder op dat de geboortedatum van verzoekers moeder, zoals deze figureert op de overlijdensakte, ook niet overeenstemt met verzoekers verklaringen over de leeftijd van zijn moeder. Verzoeker verklaarde immers dat zijn moeder in 2021 ongeveer zesendertig jaar was, wat geenszins overeenstemt met een geboortedatum op januari 1978, zoals in de overlijdensakte staat. Bovendien is het opmerkelijk dat de beide overlijdensakten spreken van een uitgebreid onderzoek naar de feiten, waarna er wordt geconcludeerd dat Al-Shabaab verantwoordelijk is voor de dood van verzoekers moeder en broer, terwijl de attesten vermelden dat de moorden plaatsvonden om acht uur 's avonds en de overlijdensakten reeds op dezelfde datum werden opgemaakt.

5.1.13. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op (...) of op (...), de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op (...) of op (...), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op (...), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op (...), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op (...) of op (...) in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te

worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

5.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De Raad wijst erop dat de EUAA de regio Lower Shabelle aanstipt als een regio waar de loutere aanwezigheid onvoldoende is, doch waar de mate van willekeurig geweld nog steeds hoog ligt, zodat een lager niveau van persoonlijke

omstandigheden dient te worden aangetoond (zie EUAA, “*Country Guidance Somalië*” van augustus 2023, p. 152). Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

5.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES